

Full diocesà

23 de novembre del 2025

p4 —Efatà

p6 —Exposició: Un viatge immersiu al món medieval amb obres del MEV

Solemnitat de Crist Rei: el Regne que neix de la creu

El darrer diumenge de l'any litúrgic celebrem la solemnitat de Nostre Senyor Jesucrist, Rei de l'Univers, una festa que ens convida a mirar el final: Crist és l'Alfa i l'Omega, el Senyor del temps i de la història. El seu regnat no és com els regnes humans: no s'imposa per la força, sinó que es manifesta en l'amor que serveix i salva: «El Fill de l'home no ha vingut a ser servit, sinó a servir i a donar la seva vida en rescat per molts» (Mc 10,45).

La solemnitat va ser instituïda pel papa Pius XI l'any 1925, amb l'encíclica *Quas primas*, en un context marcat per ideologies que volien expulsar Déu de la vida pública. El sant pare volgué recordar que Crist és el veritable Senyor, per damunt de qualsevol poder terrenal. Inicialment se celebrava el darrer diumenge d'octubre; després de la reforma litúrgica del Vaticà II es va traslladar al darrer diumenge de l'any litúrgic, per subratllar que Crist és el terme i la plenitud de la història.

Jesús li respongué: «T'ho dic amb tota veritat: Avui seràs amb mi al paradís»

Jesucrist, rei de l'univers / Cicle C

Lectura del segon llibre de Samuel

En aquells dies, les tribus d'Israel anaren a trobar David a Hebron i li digueren: «Som família teva, som os del teu os i carn de la teva carn. Ja abans, mentre Saül era el nostre rei, tu conduïes les tropes d'Israel quan anaven a la guerra i quan en tornaven, i el Senyor et digué: «Tu pasturaràs Israel, el meu poble, seràs el seu sobirà.» Així, quan els ancians d'Israel anaren a trobar el rei a Hebron, el rei David va fer amb ells un pacte davant el Senyor i l'ungiren rei d'Israel.

(5,1-3)

Salm responsorial

Quina alegria quan em van dir: «Anem a la casa del Senyor.»

[121]

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses

Germans, doneu gràcies al Pare, que us ha fet dignes de tenir part en l'heretat del poble sant, en el regne de la llum. Ell ens alliberà del poder de les tenebres i ens traspasà al regne del seu Fill estimat, en qui tenim el nostre rescat, el perdó dels nostres pecats.

Ell és imatge del Déu invisible, engendrat abans de tota la creació, ja que Déu ha creat totes les coses per ell, tant les del cel com les de la terra, tant les visibles com les invisibles, trons, sobirans, governs i potestats. Déu ha creat tot l'univers per ell i l'ha destinat a ell. Ell existeix abans que tot, i tot es manté unit gràcies a ell.

Ell és també el cap del cos, que és l'Església. Ell n'és l'origen, és la primícia dels qui retornen d'entre els morts, perquè ell ha de ser en tot el primer. Déu volgué que residís en ell la plenitud de tot el que existeix; per ell Déu volgué reconciliar-se tot l'univers, posant la pau en tot el que hi ha tant a la terra com al cel, per la sang de la creu de Jesucrist.

(1,12-20)

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

En aquell temps, les autoritats es reien de Jesús clavat en creu i deien: «Ell, que en salvava d'altres, que se salvi ell mateix, si és el Messies de Déu, l'Elegit.» Els soldats

també se'n burlaven: tot oferint-li vinagre, li deien: «Si ets el rei dels jueus, salva't tu mateix.» Sobre d'ell hi havia un rètol que deia: «El rei dels jueus.»

Un dels criminals penjats a la creu també li deia insultant-lo: «No ets el Messies? Salva't a tu mateix i a nosaltres.» Però l'altre, renyant-lo, li respongué: «Tu, que estàs sofrint la mateixa pena, tampoc no tens temor de Déu? I nosaltres ens ho mereixíem, perquè estem sofrint el càstig que ens correspon pel que hem fet, però aquest no ha fet res de mal.» I deia: «Jesús, recordeu-vos de mi, quan arribeu al vostre Regne.» Jesús li respongué: «T'ho dic amb tota veritat: Avui seràs amb mi al paradís.»

(23,35-43)

Ell ens alliberà
del poder de les
tenebres i ens
traspasà al
regne del seu Fill
estimat, en qui
tenim el nostre
rescat, el perdó
dels nostres
pecats.

«Avui», quina promptitud! «Amb mi», quina companyia! «En el paradís», quin descans!

Andrey Castrillón, prev.

La solemnitat de Crist Rei ens porta cap al Calvari. Jesús, en el lliurament silenciós de la seva vida, revela el Regne de Déu que neix d'un amor ofert sense mesura. La creu es converteix en tron i des d'allí manifesta la seva reialesa amb el llenguatge de la misericòrdia. Un dels lladres crucificats al seu costat ho intueix i li adreça una súplica confiada: «Jesús, recordeu-vos de mi quan arribeu al vostre regne.» La seva conversió brota de la manera com Jesús afronta el sofriment, de la seva serenitat que parla molt més que les paraules.

I la resposta ve amb la rapidesa pròpia de la gràcia: «T'ho dic amb veritat, avui seràs amb mi al paradís.» La petició del lladre no queda en suspens, toca el cor de Jesús i el mou a respondre. Quan abans havia callat, ara parla amb una promesa solemne, carregada de vida. La frase comença amb un «en veritat» que, en la tradició jueva, tenia el pes d'un jurament. I el que ofereix desborda tota expectativa: tres admiracions que avui encara ressonen: «avui», quina promptitud!; «amb mi», quina companyia!; «al paradís», quin descans!

Quan el sofriment travessa tota l'existència, la salvació es fa present sense ajornar-se. El regne de Crist pren forma en la proximitat que acompanya i transforma el cor. El veritable premi promès al lladre és estar amb ell. Aquesta presència ja és el paradís mateix.

La creu ens recorda que el Regne de Déu s'acull cada dia. Si invoquem Jesús amb confiança, ell ens respondrà aviat, perquè el seu regnat es viu en gestos que donen vida i en cors tocats per la seva misericòrdia. Som cridats així a fer de la nostra realitat un temps oportú en què Crist continuï regnant amb la força del seu amor.

La imatge

Diàleg de crucificats, a prop de morir. Després d'haver discutit sobre Jesús de Natzaret, un dels dos se li adreça, el reconeix i li demana lloc en el seu Regne. Fa falta una mirada fina per a expressar fe en el Senyor en aquell moment final i definitiu!

La resposta de Jesús: Avui seràs amb mi al paradís, al lloc de la felicitat. No hem arribat a criminals: podem mirar el futur amb esperança.

La Crucifixió (1630). Pedro de Orrente

Agenda

Lit. hores: Setmana II

24 dilluns

—Sant Andreu Dung-Lac, pvre. i companys màrtirs al Vietnam
—Stes. Flora i Mara, vgs. mrs.
Dn 1,1-6.8-20 / Salm Dn 3 / Lc 21,1-4

25 dimarts

—Santa Caterina d'Alexandria, vg. mr.
Dn 2,31-45 / Salm Dn 3 / Lc 21,5-11

26 dimecres

—Sant Silvestre Gozzolini
Dn 5,1-6.13-14.16-17.23-28 / Salm Dn 3 / Lc 21,12-19

27 dijous

La Mare de Déu de la Medalla Miraculosa
Beat Ramon Llull, mr.
Dn 6,12-28 / Salm Dn 3 / Lc 21,20-28

28 divendres

—Santa Caterina Labouré, rel.
Dn 7,2-14 / Salm Dn 3 / Lc 21,29-33

29 dissabte

Memòria de Santa Maria
—Santa Sadurní (Cerní o Serni)
Dn 7,15-27 / Dn 3 / Lc 21,34-36

30 diumenge

Setmana I d'Advent / Cicle A
—Sant Andreu Apòstol
Is 2,1-5 / Salm 121 / Rm 13,11-14a / Mt 24,37-44

Número 95

Delegació de catequesi: catequesi@bisbatvic.org – Telèfon 647 13 12 28

ADVENT 2025

Els participants en les Jornades als peus de la imatge de St. Enric d'Ossó, fundador de la Companyia de Santa Teresa i patró dels catequistes

Catequesi a l'era digital

Els dies 7 a 9 de novembre van tenir lloc les XVII Jornades interdiocesanes de catequesi a la casa d'Espiritualitat de sant Enric d'Ossó a Jesús (Tortosa). Mitja dotzena de catequistes de la nostra diòcesi es van unir als 160 de tot Catalunya i Illes.

Enguany les jornades es van centrar en els reptes que planteja la transmissió de la fe en el context digital, sota el lema «Catequesi en l'era digital. Un nou perfil dels destinataris».

Van esdevenir un espai de formació, de reflexió i de comunió, que ajudà els catequistes a afrontar, amb creativitat i esperança, els reptes de la catequesi en el món digital actual coneixent un xic més els nous receptors. Ens hi van ajudar l'especialista en Ciències de l'Educació, Núria Rajadell, la pedagoga Ana de Montserrat i el teòleg portuguès Luis M. Figueiredo.

Maria Bruch

Full diocesà

Més info

Material per a l'Advent i el Nadal

La corona d'Advent

La corona d'Advent és un signe molt popular i tradicional d'aquest temps. S'ha de procurar que estigui situada en lloc visible però que no destaquí més que l'altar, l'ambó o la seu. Fins i tot, es pot disposar de tal manera que durant el temps de Nadal es pugui convertir en el lloc on s'ubiqui la imatge de l'infant Jesús entre els quatre ciris encesos. La corona d'Advent es pot beneir abans d'encendre el primer ciri, a l'inici del temps d'Advent.

Proposta
calendari
Advent

Benedicció de la corona d'Advent

Senyor, beneïu aquesta corona d'advent, que en encendre-la desperti entre nosaltres el desig d'esperar la vinguda de Crist practicant les bones obres, per tal que, quan ell arribi, siguem admesos al Regne de Déu. Per Crist Senyor nostre. Amén.

El pessebre

És molt recomanable col·locar durant el temps de Nadal una representació del naixement de Jesús en un lloc oportú de l'església mirant que no distregui dels llocs principals del presbiteri (altar, ambó i seu).

El pessebre es pot beneir a les vigílies o inici de Nadal, encara que en alguns llocs és costum fer-ho abans.

Benedicció del pessebre

Senyor, Déu, Pare Sant, que heu estimat tant el món que heu donat el vostre Fill únic nascut de vós abans de tots els segles: digneu-vos a beneir + aquest pessebre, que serà l'alegria d'aquesta família (comunitat) cristiana.

Que aquestes imatges del misteri de l'Encarnació envigoreixin la fe dels adults, facin més viva l'esperança dels infants, augmentin en tots l'amor.

Us ho demanem per Jesús, el vostre Fill estimat, que ens ha salvat amb la seva mort i amb la seva resurrecció, que contínuament intercedeix davant vós per nosaltres i viu i regna amb vós en la unitat de l'Esperit Sant, Déu pels segles dels segles. Amén.

Arbre de Nadal

També es pot adornar l'església amb l'arbre de Nadal, que, ple de llum, convida els fidels a veure en Crist, veritable arbre de la vida, la llum del món que amb el seu naixement ens condueix cap a Déu, el qual habita en una llum inaccessible. També es pot beneir en les vigílies o inici de Nadal.

Benedicció de l'arbre

Pare nostre, en aquests dies, en què celebrem les festes de Nadal, demanem la vostra benedicció sobre aquest arbre que presidirà la nostra convivència fraterna i joiosa, perquè ens recordi la vostra presència que tot ho vivifica, i alhora ens ensenyi la saviesa de l'amor redemptor aparegut en l'Infant de Betlem. Ell, petita llavor allà a la cova, que donà el gran fruit de la resurrecció en l'arbre de la creu. Per Crist Senyor nostre. Amén.

Podeu trobar aquests materials a «Celebrar bé cada dia en el marc de l'any litúrgic», CPL, 2025, «Advent, camí de Nadal», de l'editorial Balmesiana...

Agenda de formació del catequista 2025-2026

- **Recés d'Advent:** Cova de St. Ignasi (Manresa), dissabte 29 de novembre de 9.30 a 13h. «Senyor, ensenya'ns a pregar. La pregària segons el Catecisme», a càrrec de Mn. Joan Antoni Castillo, delegat de Catequesi.

Contingut: Meditació, adoració i missa. Inscripcions: catequesi@bisbatvic.org

- **Jornada Diocesana de Catequesi:**
Seminari de Vic, dissabte 14 de març.
- **Jornades de Responsables de Catequesi:**
Barcelona, 3 i 4 de juliol.

Servei de llibreria de catequesi

Al Casal de l'Església de Manresa podeu fer-hi comandes, que us arribaran amb el Full (tel. 93 875 32 03 / despatx-inter-manresa@bisbatvic.org).

La biblioteca fantàstica de les bèsties: un viatge immersiu al món medieval

Redacció

Per primera vegada el Museu Episcopal de Vic (MEV), Museu d'Art Medieval, cedeix obres originals a una experiència immersiva. S'hi exposen peces clau de l'art medieval català com la gàrgola, la biga de Tost, el relleu del lleó i el retaule de sant Miquel matant el dimoni.

La biblioteca fantàstica de les bèsties amplia la mirada sobre el món medieval, on dracs, unicorns i animals reals cobren vida. Una coproducció entre el Centre d'Art Amatller i el MEV, que compta amb deu sales amb espais expositius tradicionals, sala immersiva, instal·lacions interactives i realitat virtual creades conjuntament amb diversos estudis i artistes catalans.

Una projecció espectacular cap a la fi del món

«Viatge a l'infern» és l'experiència de realitat virtual en format VR360° on un mapa medieval en format virtual porta el visitant a convertir-se en un viatger i a descobrir set bèsties híbrides i fantàstiques del món medieval, com ara el fènix, el drac, l'harpia o la balena.

La pel·lícula «Bestiari immersiu» dedica vint minuts a una projecció inèdita sobre nou bèsties medievals llegendàries i les fa conèixer en un format immersiu espectacular i innovador en més de 300 m², destacant alguns dels seus

protagonistes, com el paó, el basilisc, l'elefant, el centaure i la sirena.

Continguts i instal·lacions d'arts digitals

Travessant la porta de «La biblioteca fantàstica de les bèsties» hom viatjarà als relats protagonitzats per animals reals i imaginaris que s'utilitzaven a l'edat mitjana per a explicar el món físic i espiritual, creant uns codis que han perdurat fins avui. Unes arrels que permeten entendre per què les bèsties medievals continuen tan vigents en la cultura popular contemporània.

L'exposició té lloc al Centre d'Art Amatller (Pg. de Gràcia, 41, Barcelona) i les entrades es venen a:

www.centredartamatller.com

Germà Cristian: Taizé pot ajudar-nos en el nostre camí de fe

Redacció

En ocasió de la trobada de Taizé per a joves, que hi haurà a París del 27 de desembre al 2 de gener, entrevistem el germà Cristian.

El Gmà. Cristian és natural de Xile. Es sent jove va conèixer la comunitat ecumènica de Taizé i fa gairebé quinze anys que en forma part.

Què és Taizé?

És una comunitat ecumènica que va néixer l'any 1940 en un poble de la Borgonya francesa que es diu Taizé. Actualment, som uns vuitanta germans de trenta països diferents que procedim de diverses tradicions cristianes i vivim una vida en comú d'oració i treball. I l'acolliment de joves és el nostre plus.

Per què creu que Taizé connecta tan bé tant amb joves, com adults i famílies?

Hi connecta perquè hi ha una recerca. Qui ve a Taizé té l'oportunitat de compartir la pregària, i també perquè hi ha una comunitat que acull i, és clar, el qui ve se sent acollit i acompanyat.

La manera de pregar de Taizé, per què atrau tant?

Doncs jo crec que és la seva senzillesa, allò que atrau. En realitat, són cants senzills de textos de la Bíblia, de sants o de persones que han estat tocades per Déu, que es converteixen en cançó que ajuda la interioritat. No són cants amb una música elaborada especialment, sinó cants amb les paraules justes per a interioritzar allò que un està dient. Molts joves venen a fer l'experiència setmanal amb nosaltres i arriben carregats de la vida

quotidiana i dels seus problemes, però disposats a obrir-se a aquesta pregària, al silenci i a conviure amb molts altres. Cadascú arriba amb la seva realitat cultural i eclesial, cosa que també ajuda a obrir-se als altres i a Déu.

Què recomanaria a algú que vol visitar Taizé?

Taizé és una invitació a anar sempre a la font de l'Evangeli, a fer uns dies de silenci, de trobada, de convivència, de veure la vida cristiana que portem. Compartir les hores amb altres que pregunten —de cultures i tradicions diferents— pot ajudar-nos en el nostre camí de fe.

Què s'ha de fer si es vol anar a Taizé?

Al web www.taize.fr hi ha tota la informació i el formulari per a sol·licitar l'experiència, que pot ser de cap de setmana, d'una setmana (normalment de diumenge a diumenge) o un voluntariat més ampli. Hom també es pot unir a altres grups que s'organitzen des de Catalunya.

El llibre

Calendari d'Advent que reivindica l'espiritualitat

Clarisses del convent de Balaguer i l'empresa Torrons i Mel Alemany

Foto: ACN

Es tracta d'un calendari pensat per a la gent gran que inclou 24 caps, cadascuna amb un petit dolç d'Alemany i un missatge d'esperança i de reflexió redactat per les religioses amb l'objectiu de reivindicar l'espiritualitat vinculada al període d'Advent. El calendari està fet de manera artesanal per les monges. La característica que el fa especial és que reivindica «l'estil verdader» del calendari d'Advent com a eina que serveix per a fer el compte enrere fins a Nadal. Les monges confien que la gent apreciarà la feina i la «pregària» que hi ha darrere aquesta iniciativa.

Entre els productes dolços, hi ha un tast de talls de torró i mel de diverses varietats. També inclou una pastilleta de sabó fet amb mel elaborat al monestir i que simbolitza la neteja i la renovació per a preparar les festes nadalenques.

El calendari es pot comprar, per 49 euros, a www.alemany.com

El rei de misericòrdia

Romà Casanova, bisbe de Vic

Sobre Jesús clavat en creu hi havia un rètol que deia: «El rei dels jueus» (Lc 23, 38). La reialesa del Messies té un determinatiu inqüestionable: «crucificada». Allò que la tradició judaica sostenia és del tot incompatible amb un Messies crucificat. Tanmateix, aquella primera comunitat de deixebles, homes i dones, des del trobament amb el ressuscitat duent en el seu cos les llagues glorioses, confessa que Jesús és rei. Ho fan de tal manera que no tenen cap por ni recança en confessar la seva reialesa: «És el Senyor»; encara que fer-ho signifiqui ser exclosos, perseguits i fins i tot occits per Crist. Era per a ells una mera afirmació? Què havien descobert en el crucificat i ressuscitat?

En Crist clavat i mort en creu trobem l'amor misericordiós de Déu a favor de la humanitat.

La bogeria d'amor que es manifesta en Jesús crucificat va més enllà del que la carn i la sang poden percebre. Hi ha una sobreabundància de gràcia que fa descobrir, en el que sembla tot el contrari, la manifestació de la glòria de Déu: en Crist clavat i mort en creu trobem l'amor misericordiós de Déu a favor de la humanitat. En les ferides glorioses de Crist ressuscitat hi ha la font inexhaurible de la misericòrdia divina. Els primers cristians —i qualsevol cristià sempre i arreu—, trobant-se amb el Messies crucificat i ressuscitat, experimenten la misericòrdia divina que ens allibera del pecat i del temor de la mort. Aquesta és l'experiència fonamental del cristià: amb la reialesa de Crist troba la llibertat dels fills de Déu, que comporta que la força de l'amor diví, totalment gratuït i immerescut de part nostra, ha esmicolat les cadenes del pecat i esbotzat les portes del reialme de la mort.

Jesucrist és rei en la creu: en el seu rostre es manifesta el Pare misericordiós. En l'evangeli segons sant Lluc es relata el diàleg de Jesús amb els dos condemnats que foren crucificats amb ell. Aquesta escena subratlla, encara més, que Jesús és rei de misericòrdia. Un dels dos li demana de tenir part en aquesta misericòrdia que sols un rei pot dispensar: «Jesús, recordeu-vos de mi, quan arribeu al vostre regne» (23,42). Des del seu tron i coronat d'espines, Crist pronuncia les paraules que tota persona voldria escoltar: «*T'ho dic amb tota veritat: Avui seràs amb mi al paradís*» (23,43).

Nosaltres compartim la reialesa de Crist pel nostre baptisme. Adonem-nos que hi ha una sola manera d'exercir-la: amb la misericòrdia. Hem d'anar, doncs, més enllà de la mera justícia. ¿Com podem tancar el cor a qualsevol germà nostre si nosaltres vivim de pura misericòrdia?

